

Samenvatting

Voorstel voor een Verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende het Europees fonds voor aanpassing aan de globalisering (2014 – 2020)

Dit voorstel betreft de voortzetting van het Europees fonds voor aanpassing aan de globalisering (EFG) voor de looptijd van het meerjarig financieel kader, van 1 januari 2014 tot en met 31 december 2020.

Achtergrond

Het Europees fonds voor aanpassing aan de globalisering (EFG) is in 2006 opgericht voor de duur van de periode 2007-2013 (zie ook E060045) om werkenden die werkloos zijn geworden tengevolge van uit de globalisering voortvloeiende structurele veranderingen in de wereldhandelspatronen, te ondersteunen bij een terugkeer naar de arbeidsmarkt. Deze oorspronkelijke doelstelling van het EFG blijft met dit nieuwe voorstel voor de Verordening inzake het Europese Globaliseringsfonds 2014 -2020) (COM (2011) 608) van kracht. Het nieuwe voorstel beoogt tevens de in 2009 ingevoerde tijdelijke uitbreiding van de reikwijdte van het fonds voor werknemers die als gevolg van de economische en financiële crisis zijn ontslagen, te continueren (zie ook E090026). Daarnaast zal het toepassingsgebied van het EFG zodanig worden uitgebreid dat steun aan landbouwers kan worden verleend om hun aanpassing te vergemakkelijken aan een nieuwe marktsituatie die ontstaat wanneer de Unie handelsovereenkomsten sluit die van invloed zijn op landbouwproducten.

Doel

Het Europees fonds voor aanpassing aan de globalisering (EFG) voorziet in financiële ondersteuning van werkenden die ontslagen worden ten gevolge van structurele veranderingen in wereldhandelspatronen, handelsovereenkomsten die van invloed zijn op landbouw of onverwachte (economische) crises. De steun is gericht op een snelle terugkeer op de arbeidsmarkt, bijvoorbeeld door hulp bij het vinden van een baan of het stimuleren van ondernemerschap, of het afstappen van of aanpassen van (landbouw)activiteiten (waaronder investeringen in fysieke bedrijfsmiddelen). Het EFG is niet bedoeld als sociaal vangnet (pensioenfonds dan wel werkloosheidsuitkeringen), maar richt zich op het verbeteren van sociale cohesie en concurrentievermogen. Het EFG zal meer categorieën werknemers gaan ondersteunen dan voorheen: ook werknemers met contracten voor bepaalde tijd, uitzendkrachten, eigenaren-bedrijfsleiders van micro-, kleine en middelgrote ondernemingen en zelfstandigen (inclusief landbouwers) kunnen een beroep doen op EFG-steun.

Lidstaten kunnen een aanvraag doen bij het EFG voor 50% (in sommige regio's 65%) van de te maken kosten voor arbeidsmarktmaatregelen. De drempel voor een aanvraag voor een onderneming is 500 ontslagen binnen een bepaalde periode, met de mogelijkheid voor uitzonderingsgevallen voor o.a. kleine arbeidsmarkten. Voor landbouwers geldt een speciale

procedure. De lidstaat voert de subsidiabele acties uiterlijk 24 maanden na de datum van aanvraag uit.

Vanwege het onvoorziene karakter van de omstandigheden op grond waarvan het EFG kan worden ingeschakeld, valt het niet onder het meerjarig financieel kader. Het fonds beschikt voor de periode 2014- 2020 over een maximumbedrag van 3 miljard euro; het bedrag ten behoeve van de landbouwsector mag niet hoger zijn dan 2,5 miljard euro. De Commissie stelt voor om het jaarlijks plafond te stellen op €429 miljoen.

Rechtsgrondslag en subsidiariteit

De rechtsbasis voor de Verordening wordt gevonden in het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, artikel 175 alinea 3, artikel 42 en 43. Met betrekking tot het subsidiariteitsbeginsel geeft de Commissie in het voorstel aan dat de doelstellingen van het EFG onvoldoende door de lidstaten zelf kunnen worden verwezenlijkt en dat deze beter op het niveau van de Unie kunnen worden bereikt. Hierbij wordt benadrukt dat het EFG de solidariteit tussen de lidstaten tot uitdrukking brengt en dat deze tastbaar wordt voor dat deel van de werkende bevolking dat in uitzonderlijke omstandigheden in het bijzonder is getroffen en voor de burgers van de Unie in het algemeen.